Sygnatura akt ***I C 1680/13***

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Urszula Wiewióra

Protokolant: Agnieszka Dymitroca

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2014 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa ***M. B.***

przeciwko ***(...) S.A.(...)(...)w W.***

o zapłatę i ustalenie

uchyla w całości wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Z. z dnia 9 stycznia 2012r. w sprawie I C 412/11;

zasądza od pozwanego (...) S.A.(...)(...)w W.na rzecz powódki M. B.kwotę 123.600 zł (sto dwadzieścia trzy tysiące sześćset złotych) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 40.000 zł od dnia 22.09.2011r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 83.600 zł od dnia 20.11.2013r. do dnia zapłaty,

ustala, że pozwany (...) S.A.(...)(...)w W.ponosi wobec powódki M. B.odpowiedzialność za skutki pozostające w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 28.09.2008r., mogącymi powstać w przyszłości;

dalej idące powództwo oddala;

zasądza od pozwanego (...) S.A.(...)(...)w W.na rzecz powódki M. B.kwotę 1.443 zł, tytułem zwrotu kosztów postępowania;

nakazuje ściągnąć z zasądzonego na rzecz powódki w punkcie II wyroku roszczenia kwotę 7.188 zł na rzecz Skarbu Państwa - kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze - tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A.(...)(...)w W.na rzecz Skarbu Państwa - kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze kwotę 5.647 zł - tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1680/13

UZASADNIENIE

Powódka M. B.pierwotnie wnosiła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) S.A.(...)(...)w W.40.000 zł tytułem zadośćuczynienia, 358,15 zł zwrotu kosztów leczenia oraz ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 28.09.2008r. i zwrotu kosztów procesu w tym z tytułu zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 28.09.2008r. miał miejsce wypadek komunikacyjny spowodowany przez kierującego pojazdem S. (...)nr rej. (...)S. G., posiadającego ubezpieczenie (...)u pozwanego, w wyniku którego

powódka doznała wielonarządowego urazu, między innymi pęknięcia śledzony oraz retinopatii pourazowej oka lewego. Podniosła, że wskutek wypadku była hospitalizowana, a stan jej zdrowia uległ trwałemu pogorszeniu.

Wyrokiem zaocznym z 9 stycznia 2012r. Sąd Rejonowy w Z. w sprawie I C 412/11 uwzględnił w całości żądanie powódki (k. 94).

W piśmie z 11.09.2013r. powódka zmieniła powództwo i ostatecznie sprecyzowała swoje żądanie wnosząc o zasądzenie 240.000 zł tytułem zadośćuczynienia, 38.240 zł tytułem zwrotu kosztów opieki, a także zasądzenia na jej rzecz renty z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 600 zł oraz ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 28.09.2008r. (k. 209-213).

W zakresie zwrotu kosztów opieki powódka wskazała, że po wyjściu ze szpitala w okresie 07.10.2008 – 07.12.2008 wymagała 6 godzin opieki z odpłatnością 10 zł/h (3.600 zł), zaś w okresie 08.12.2008 – 10.09.2013r. dwóch godzin opieki (34.640 zł).

Pozwany (...) S.A.(...)(...)w W.w sprzeciwie od wyroku zaocznego i dalszych pismach procesowych wnosił o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzec kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W jego ocenie wypłacona dotychczas tytułem zadośćuczynienia kwota 60.000 zł rekompensowała w całości krzywdę powódki, a ponadto nie wykazała ona, aby poniosła koszty leczenia w wysokości 358,15 zł. Pozwany zakwestionował również datę początkową naliczania odsetek, uważając, że powinny zostać zasądzone od dnia wyrokowania. Pozwany nie znalazł także podstaw do ustalenia odpowiedzialność za skutki wypadku mogące ujawnić się w przyszłości. Podobnie wnosił o oddalenie powództwa w zakresie rozszerzonego żądania. Zarzucał, że powódka nie wykazała, aby jej potrzeby uległy zwiększeniu w związku z wypadkiem z 28.09.2008r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.09.2008r. na drodze nr (...) na odcinku Z. – K. doszło do wypadku komunikacyjnego. Kierujący samochodem osobowym S. (...) nr rej. (...) S. G., znajdujący się w stanie nietrzeźwości naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym poprzez niezachowanie należytej ostrożności w ten sposób, że wykonał nieprawidłowo manewr wyprzedzania/omijania samochodu skręcającego w lewo, wjechał na przeciwny pas ruchu i doprowadził do zderzenia z jadącym prawidłowo pojazdem marki F. (...) nr rej. (...), kierowanym przez Z. B., w wyniku czego Z. B. doznał obrażeń w postaci urazu głowy, wieloodłamowego złamani kości twarzoczaszki, krwiaka płata czołowego lewego, śpiączki i zachłystowego zapalenia płuc, a pasażer M. B. doznała obrażeń w postaci urazu wielonarządowego, pęknięcia śledziony z krwiakiem do jamy otrzewnowej, pęknięcia wątroby I stopnia, stłuczenia klatki piersiowej, retinopatii pourazowej, a pojazd marki F. (...) nr rej. (...) uległ zniszczeniu wskutek zderzenia oraz zapalenia się (czyn z art. 177 § 1 k.k. i art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.)

Śledztwo w sprawie zostało umorzone wobec śmierci sprawcy.

(postanowienie k. 13-14; zawiadomienie k. 19-20)

W dacie wypadku pojazd S. (...) nr rej. (...), którym poruszał się sprawca wypadku S. G. był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym.

(bezsporne)

Bezpośrednio po wypadku powódka przewieziona została na Oddział (...)(...)(...) Szpitalaw Z., gdzie przebywała w okresie 28.09.2008r. – 07.10.2008r.

Rozpoznano u niej: uraz wielonarządowy, pęknięcie śledziony z krwawieniem do jamy otrzewnej, pęknięcie wątroby I stopnia, stłuczenie klatki piersiowej, uraz głowy, retinopatia pourazowa oka prawego. Zastosowano u powódki w dniu

29.09.2008r. leczenie operacyjne – laparotomię zwiadowczą, splenektomię, homeostazę rany wątroby, drenaż jamy brzusznej. Była także leczona farmakologicznie.

Wypisano powódkę z zaleceniem kontroli w poradni chirurgicznej, neurologicznej.

(karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 15-18; karta zlecenia k.24; karta statystyczna k.25; karty informacyjne k.26-33)

W związku z wypadkiem z dnia 28.09.2008r. powódka doznała następujących obrażeń:

- pęknięcia śledziony z krwawieniem do jamy otrzewnej,

- pęknięcia wątroby,

- stłuczenia klatki piersiowej,

- uszkodzenia siatkówki oka prawego w stopniu, który doprowadził do jego ślepoty oraz uszkodzenie siatkówki oka lewego,

- blizny szpecące (blizna na brzuchu w kształcie litery „(...)"przechodząca od środkowego nadbrzusza w kierunku śródbrzusza po stronie lewej),

- przepuklina w miejscu operowanym,

- zaburzenia adaptacyjne w następstwie doznanych urazów i utraty jednoocznej widzenia.

Doznane obrażenia skutkowały u powódki dolegliwościami bólowymi brzucha, cierpieniami psychicznymi związanymi z utratą wzroku, przepukliną w miejscu operowanym. Następstwa opisanych urazów takie jak utrata wzroku oka prawego, pogorszenie widzenia okiem lewym, utrata śledziony, blizny, mają charakter utrwalony. Zaburzenia adaptacyjne można leczyć w drodze psychoterapii, przepuklinę można wyleczyć operacyjnie.

Po zakończeniu hospitalizacji powódka wymagała opieki osób trzecich w czynnościach życia codziennego w wymiarze około 6 godzin na dobę przez okres dwóch miesięcy od opuszczenia szpitala.

Obecnie w związku z patologią siatkówki oka powódka może wymagać pomocy osób trzecich w podnoszeniu ciężkich przedmiotów.

Z uwagi na stan zdrowia i obrażenia powypadkowe powódka nie może dźwigać ciężkich przedmiotów, wykonywać prac wymagających pełnego pola widzenia.

Obecnie powódka nie wymaga zabiegów medycznych poza ewentualnym operacyjnym leczeniem przepukliny, o ile wyrazi na to zgodę. Wskazana jest obserwacja stanu oka lewego. Powódka po wypadku nie wymagała specjalnej diety, ani rehabilitacji, wymaga psychoterapii indywidualnej.

W związku z urazowym uszkodzeniem siatkówki w przyszłości może dojść do pogorszenia widzenia okiem lewym.

Łącznie trwały uszczerbek na zdrowiu u powódki wyniósł 110 %, w tym pourazowa utrata śledziony z następowymi zrostami w jamie otrzewnej – 30 % (poz. 71b), przepuklina w miejscu operowanym w związku z urazem jamy brzusznej – 15 % (poz. 65), pęknięcie wątroby bez zaburzeń czynności – 5 % (poz. 72a), ślepota oka prawego u osoby z krótkowzrocznością oka lewego i ubytkiem pola widzenia w oku lewym – 40 % (poz. 27a), zaburzenia adaptacyjne w następstwie doznanych urazów i utraty jednoocznej widzenia – 10 % (poz. 10a), blizny szpecące – 10 % (poz. 19a) - zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia

Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U.2013.954 j.t.).

(opinia (...)UniwersytetuJ.w K.k. 181-183)

Powódka przed wypadkiem nie pracowała, od 2005r. miała przyznaną na stałe II grupę inwalidzką. Pozostawała na utrzymaniu męża Z. B.. W 2004 i 2005r. przeszła operację wstawienia endoprotez w obu stawach biodrowych. Przed wypadkiem nie leczyła się okulistycznie, gastrologicznie, neurologicznie. Była krótkowidzem, nosiła okulary. W dacie wypadku miała 54 lata.

Przed wypadkiem razem z małżonkiem jej ulubionym zajęciem było spędzanie czasu na działce. Pasją męża było żeglarstwo. Powódka uczestniczyła wraz z małżonkiem w wyjazdach na żagle.

Wspólnie z mężem robiła zakupy – do sklepu jeździli samochodem.

Po wypadku i wyjściu ze szpitala powódka była słaba fizycznie. Wymagała opieki, którą pełniły jej dzieci – córka A. B. oraz syn T. B.. Przyjmowała leki przeciwzakrzepowe i przeciwbólowe. Znaczne pogorszenie widzenia wywołało u powódki przygnębienie, znajdowała się w złym stanie psychicznym. Odczuwała także lęk przed jazdą samochodem. Powódka ma zawężone pole widzenia, a także trudności z czytaniem – doświadcza przesunięcia obrazu, po pewnym czasie obraz się rozmywa.

Musiała zrezygnować z prac na działce, które obecnie kosztują ja zbyt dużo wysiłku. Podobnie nie towarzyszy już mężowi w wyjazdach na żagle (mąż musiał zrezygnować z uwagi na skutki urazów doznanych w wypadku z 28.09.2008r.).

Obecnie w celu zrobienia większych zakupów powódka musi prosić o pomoc dzieci, które około 2-3 razy w tygodniu jeżdżą z nią samochodem do sklepu, a także pomagają jej wnosić zakupy do domu (powódka mieszka na 3 piętrze). Powódka samodzielnie robi mniejsze zakupy.

Powódka ograniczyła swoje kontakty towarzyskie. Obecnie gównie spotyka się z rodziną. Wcześniej zajmowała się wnukami, obecnie ograniczyła te kontakty z uwagi na obawę infekcji, której mogłaby się nabawić w trakcie kontaktów z dziećmi.

Powódka pozostaje pod stałą kontrolą okulistyczną.

(opinia psychologiczna k.59; zaświadczenie lekarskie k.79; zeznania świadków A. B. e-protokół z 10.03.2014r. 00:03:06-00:09:30, T. B. e-protokół z 10.03.2014r. 00:09:30-00:14:52; przesłuchanie powódki k. 142v-143)

Powódka zgłosiła pozwanemu szkodę pismem z 20.01.2009r. (wpłynęło do pozwanego 10.02.2009r.) w którym domagała się między innymi kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Decyzją z 12.03.2009r. pozwany wypłacił powódce tytułem zadośćuczynienia kwotę 10.000 zł. Następnie decyzją z 09.06.2009r. pozwany wypłacił powódce dodatkowo 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Pismem z 28.04.2010r. (wpłynęło do pozwanego 28.04.2010r.) powódka domagała się dodatkowo tytułem zadośćuczynienia kwoty 50.000 zł.

Decyzją z 18.04.2011r. pozwany przyznał powódce tytułem zadośćuczynienia dalszą kwotę 10.000 zł.

Łącznie powódka otrzymana od pozwanego tytułem zadośćuczynienia 60.000 zł.

(zgłoszenie szkody k.60-64, pisma pozwanego k.65-74)

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 347 k.p.c., po ponownym rozpoznaniu sprawy, na skutek sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Bezspornie, na zasadzie art. 822 k.c. i art. 9 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t. ze zm.), pozwany ponosi odpowiedzialność gwarancyjną w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, za skutki wypadku drogowego jakiemu uległa powódka w dniu 28.09.2008r.

Sporna była wysokość należnego powódce zadośćuczynienia oraz zasadność jej pozostałych żądań, w zakresie zwrotu kosztów opieki, przyznania renty oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość.

Sąd oceniając zasadność żądania w zakresie zadośćuczynienia uznał je za zasługujące na uwzględnienie, choć w kwocie niższej od tej, której domagała się powódka.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty, natomiast wedle art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ustawodawca przy stylizacji art. 445 § l k.c. posłużył się zwrotem „odpowiednia suma", sam przepis nie zawiera jednak konkretnych czynników, które należałoby mieć na względzie przy ustalaniu wielkości zadośćuczynienia. Stąd też doniosłą rolę w sprawach o zadośćuczynienie odgrywają kryteria wypracowane przez praktykę orzeczniczą sądów. Przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia należy wziąć pod uwagę zwłaszcza stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpecenie) oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym. Zatem, przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na uwadze, że jego celem jest wyłącznie złagodzenie doznanej przez poszkodowanego krzywdy. Zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie jednak wysokość ta nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9.11.2007r. V CSK 245/07).

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę wskazane wyżej czynniki i kryteria, odpowiednią sumą zadośćuczynienia za doznaną przez powódkę krzywdę będzie dalsza kwota 120.000 zł, poza wypłaconymi dotychczas 60.000 zł, czyli łącznie 180.000 zł.

Bezspornie powódka wskutek wypadku z 28.09.2008r. doznała uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia. Jej obrażenia były rozległe, wielonarządowe, zdiagnozowano u niej: pęknięcie śledziony z krwawieniem do jamy otrzewnej, pęknięcie wątroby, stłuczenie klatki piersiowej. Oprócz tego, wypadek skutkował uszkodzeniem siatkówki oka prawego, który doprowadził do jego całkowitej ślepoty oraz uszkodzenia siatkówki oka lewego i pogorszenie widzenia tym okiem. W związku z wypadkiem powódka była hospitalizowana w okresie od 28.09.2008r. do 07.10.2008r., gdzie wykonano u niej zabieg operacyjny – usunięcie śledziony i homeostazę rany wątroby. W wyniku operacji powódka została oszpecona bliznami na nadbrzuszu, a ponadto w obrębie blizny pooperacyjnej wystąpiła przepuklina. Pobyt w szpitalu wiązał się z bólem, niepewnością co do wyleczenia, bolesnymi zabiegami.

Powódka w związku z doznanymi obrażeniami odczuwała dolegliwości bólowe brzucha, odczuwała cierpienia psychiczne w związku z utratą wzroku, przepukliną w operowanym miejscu. Zaznaczenia wymaga, że skutki wypadku w postaci utraty wzroku w oku prawym i pogorszenia widzenia w lewym, a także utrata śledziony i blizny mają charakter trwały. Ujemnie na jakość życia powódki wpływa zwłaszcza znaczne osłabienie widzenia, które powoduje

zaburzenia adaptacyjne, co wpływa na jej relacje społeczne. Z uwagi na stan zdrowia i obrażenia powypadkowe powódka nie może dźwigać ciężkich przedmiotów, wykonywać prac wymagających pełnego pola widzenia.

W związku z wypadkiem powódka musiała zmienić tryb życia. Utrata śledziony wiąże się z groźbą częstszych infekcji chorobowych. Powódka w obawie przed chorobami ograniczyła kontakty z wnukami, którymi przed wypadkiem się zajmowała. Nie może obecnie, tak jak przed wypadkiem, pracować na działce, co byłoby dla niej zbyt uciążliwe. Przed wypadkiem wraz z małżonkiem, który był zapalonym żeglarzem, uprawiali rekreacyjnie żeglarstwo, z czego obecnie musieli zrezygnować (małżonek powódki również doznał ciężkich obrażeń w opisanym wypadku). Obecnie powódka spędza czas głównie w mieszkaniu. Od czasu wypadku odczuwa strach przed jazdą samochodem, co także ogranicza jej aktywność życiową. Mimo upływu ponad 5 lat od wypadku, nadal odczuwa zaburzenia adaptacyjne wymagające podjęcia psychoterapii.

Dodać wypada, że w wyniku wypadku powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 110 %.

Mając na uwadze powyższe, uznać należało, że rozmiar cierpień fizycznych i psychicznych doznanych przez powódkę charakteryzował się znacznym natężeniem, a w dużej mierze skutki wypadku okazały się nieodwracalne i trwale obniżają jakość życia powódki, zwłaszcza w związku ze ślepotą oka prawego i osłabieniem widzenia w oku lewym.

W tym kontekście, dotychczas przyznane powódce w związku z wypadkiem zadośćuczynienie w wysokości 60.000 zł uznać należało za zbyt niskie, nie rekompensujące w pełni doznanej przez nią krzywdy.

Zatem, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia dalszą kwotę 120.000 zł. Łącznie przyznana powódce kwota zadośćuczynienia wyniesie 180.000 zł, co będzie sumą odpowiednią do stopnia doznanych przez nią w związku z wypadkiem z dnia 28.09.2008r. cierpień fizycznych i psychicznych oraz ułatwi jej przezwyciężenie ujemnych przeżyć związanych ze zdarzeniem i przystosowanie się do zmienionej sytuacji życiowej.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 455 i 481 k.c. Powódka w zakresie kwoty 40.000 zł wnosiła o zasądzenie ich od dnia 22.09.2011r. co zostało uwzględnione, mając na uwadze, że w toku postępowania likwidacyjnego, po otrzymaniu tytułem zadośćuczynienia kwoty 50.000 zł, powódka pismem z 22.04.2010r. (wpłynęło do pozwanego 28.04.2010r.) domagała się dalszej kwoty 50.000 zł, z czego uwzględniono jedynie kwotę 10.000 zł. Zatem, co do pozostałej części, pozwany pozostawał w zwłoce od dnia wezwania do zapłaty. W zakresie pozostałej kwoty 80.000 zł, powódka domagała się zasądzenia odsetek od dnia rozszerzenia powództwa (wpłynęło do Sądu 16.09.2013r.). Sąd, wobec braku potwierdzenia odbioru przez pozwanego pisma powoda rozszerzającego powództwo, zasądził je od 20.11.2013r. to jest od daty pisma pozwanego odnoszącego się do rozszerzonego żądania (k. 237), albowiem wówczas posiadał już wiedzę o dodatkowych żądaniach powoda i mógł je spełnić.

Ponadto Sąd, na zasadzie art. 444 § 1 k.c., zasądził od pozwanego na rzecz powódki 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów opieki za okres 07.10.2008r. – 07.12.2008r. Odszkodowanie przewidziane w art. 444 § 1 k.c. obejmuje wszelkie wydatki (koszty) pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne (niezbędne) i celowe. Jak wynika z opinii biegłych, powódka po opuszczeniu szpitala, przez okres 2 miesięcy wymagała opieki w rozmiarze 6 godzin dziennie. Opiekę tę sprawowały dzieci powódki. Zatem wykazała ona zasadność zwrotu kosztów leczenia w tym zakresie. Sąd przy wyliczeniu uwzględnił godzinową stawkę wynagrodzenia przyjętą przez powódkę, to jest 10 zł. Jest ona odpowiednia w świetle zasad doświadczenia życiowego, a ponadto pozwany również jej nie zakwestionował (6 h x 10 zł = 60 zł; 60 dni x 60 zł = 3.600 zł). Odsetki od tej kwoty, z powodów wyżej wskazanych, zasądzono od dnia 20.11.2013r.

Zatem łącznie tytułem zadośćuczynienia oraz zwrotu kosztów opieki Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki 123.600 zł, co zaznaczono w punkcie I wyroku.

Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia tytułem opieki w wymiarze 2 godzin dziennie dalszej kwoty 34.640 zł za okres 08.12.2008r. – 10.09.2013r. Powódka nie wykazała, aby po upływie dwóch miesięcy od wyjścia ze szpitala potrzebowała opieki w wymiarze dwóch godzin dziennie. W tym zakresie strona powodowa nie przedstawiła żadnych

dowodów, nie wniosła także zastrzeżeń do treści opinii biegłych, w której wskazano, że powódka wymagała opieki osób trzecich w czynnościach życia codziennego przez okres 2 miesięcy od wyjścia ze szpitala, nie zaś dłuższym. Konieczność dalszego sprawowania opieki w późniejszym okresie w wymiarze 2 godzin dziennie, nie została przez powódkę wykazana, między innymi, nie wnosiła o uzupełnienie w tym zakresie opinii biegłych. Z zeznań świadków nie wynika, aby powódka wymagała opieki, poza pomocą w robieniu większych zakupów 2-3 razy w tygodniu. Niemniej, biorąc pod uwagę wiek powódki, fakt, że jeszcze przed wypadkiem przeszła operację wszczepienia endoprotez w obu stawach biodrowych, już wcześniej miała problemy z poruszaniem się i taka doraźna pomoc była jej potrzebna.

Wobec powyższego, Sad oddalił w tym zakresie dalej idące żądanie.

Podobnie Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania w przedmiocie renty z tytułu zwiększonych potrzeb na zasadzie art. 444 § 2 k.c. Zasądzenie renty z tytułu zwiększenia się potrzeb poszkodowanego aktualne jest wówczas, gdy w wyniku doznanej szkody istnieje konieczność ponoszenia wyższych kosztów utrzymania w zakresie usprawiedliwionych potrzeb w porównaniu do stanu sprzed wyrządzenia szkody. Renta ta jest środkiem wyrównania np. kosztów stałej opieki pielęgniarskiej, odpowiedniego wyżywienia, kosztów stałych konsultacji medycznych i lekarstw. Przyznanie renty z tytułu zwiększonych potrzeb na podstawie art. 444 § 2 k.c. nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany te potrzeby faktycznie zaspokaja i ponosi wydatki z tym związane. Do przyznania renty z tego tytułu wystarcza samo istnienie zwiększonych potrzeb, jako następstwa czynu niedozwolonego.

Strona powodowa wnosiła o zasądzenie renty w wysokości 600 zł. Nie wskazała przy tym, z czego wynika podana kwota, ograniczając się do podania, że powódka wymaga pomocy w podnoszeniu ciężkich przedmiotów, a ponadto kontynuuje leczenie i jest zmuszona do zakupu leków i kropli do oczu. Na powódce, stosownie do treści art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. ciążyła powinność wskazania dowodów na potwierdzenie swojego stanowiska. Z treści opinii wynika, że powódka nie wymaga obecnie zabiegów medycznych poza ewentualnym zabiegiem operacyjnym leczenia przepukliny, o ile wyrazi na to zgodę. Dalej w opinii zaznaczono, że nie wymagała ona specjalnej diety, rehabilitacji (punkt 8 wniosków opinii), a jedynie wskazana jest obserwacja lewego oka. Powódka nie wskazała też w jakim zakresie w skali miesiąca ponosi wydatki związane z zakupem lekarstw, kropli do oczu, a także czy są one refundowane i w jakiej części. Jak wskazano już wyżej, jeśli chodzi o pomoc w podnoszeniu ciężkich przedmiotów, to, jak wynika z zeznań dzieci powódki, ogranicza się ona do okazjonalnej pomocy przy większych zakupach. Zaznaczenia wymaga, że taka pomoc związana jest nie tylko z obrażeniami powypadkowymi powódki, ale i wcześniejszymi schorzeniami narządu ruchu, co wynika z treści opinii biegłych (punkt 7 wniosków opinii). Niewątpliwie doznane w wypadku uszkodzenia ciała znacznie utrudniają codzienne życie powódki, co zostało uwzględnione przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, nie powodują natomiast stałych wydatków opiewających na kwotę 600 zł.

W oparciu o powyższe, Sąd oddalił żądanie powódki w zakresie zasądzenia na jej rzecz renty z tytułu zwiększonych potrzeb.

Wobec tego, że po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa, powódka nie domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 358,15 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, Sąd nie orzekał w tym przedmiocie.

Sąd na zasadzie art. 189 k.p.c., w oparciu o ustalenia opinii biegłych, gdzie wskazano, że w związku z urazowym uszkodzeniem siatkówki w przyszłości może dojść do pogorszenia widzenia w oku lewym, ustalił odpowiedzialność strony pozwanej wobec powódki, za skutki wypadku drogowego z 28.09.2008r., mogące się ujawnić w przyszłości. Interes w ustaleniu takiej odpowiedzialności, mimo treści art. 442^1 § 3 k.c., przejawia się w tym, że przesądzenie w sentencji wyroku zasądzającego świadczenie odszkodowawcze o odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości zwalnia poszkodowanego z obowiązku udowodnienia istnienia wszystkich przesłanek odpowiedzialności podmiotu, na którym odpowiedzialność taka już ciąży, co ma znaczenie zwłaszcza w przypadku, jeśli kolejny proces odszkodowawczy będzie toczyć się po upływie wielu lat od wystąpienia zdarzenia wyrządzającego szkodę (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2009 r. III CZP 2/09, OSNC 2009/12/168, Biul.SN 2009/2/10, M.Prawn. 2009/17/951-952 lex nr 483372).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając.

Powódka wnosiła łącznie o 285.440 zł, zasądzono na jej rzecz 123.600 zł, a zatem wygrała proces w 44 %, przegrała w 56 %. Poniosła koszty: 2.018 zł opłata od pozwu, 3.000 zł zaliczka na biegłego, 200 zł zwrot kosztów stawiennictwa świadków, 2.400 zł zastępstwo procesowe, łącznie 7.618 zł x 44 % = 3.352 zł. Z kolei pozwany poniósł wydatki: 1.009 zł sprzeciw od wyroku zaocznego, 2.400 zł zastępstwo procesowe, łącznie 3.409 zł x 56 % = 1.909 zł. Zatem Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.443 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zaznaczenia wymaga, że zgodnie z § 4 ust. 2 Rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.), w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji, a zatem minimalna stawka dla pełnomocnika wynosiła 2.400 zł.

Stosownie do treści art. 113 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 j.t.) Sąd rozliczył koszty tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa: 579,66 zł brakującej zaliczki na biegłego oraz 12.255 zł nieuiszczonej opłaty od rozszerzonego powództwa, łącznie 12.834,66 zł. Zatem z roszczenia zasądzonego na rzecz powódki w punkcie I wyroku nakazano ściągnąć kwotę 7.188 zł (56 % z 12.834,66 zł), zaś od pozwanego nakazano ściągnąć pozostałą kwotę 5.647 zł (44 % z 12.834,66 zł).